

Farebná poézia

Pavel Sekerák

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
<u>Pavel</u> <u>Sekerák</u>	<u>Greenie</u> <u>knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-</u> <u>ND</u>	<u>Prvé (2021)</u>	<u>Pavel</u> <u>Sekerák</u>

O b s a h

Farebná poézia.....	1
Obsah.....	2
O knihe.....	3
Čierna.....	4
Biela.....	5
Šedá.....	6
Modrá.....	7
Žltá.....	8
Červená.....	9
Zelená.....	10
Oranžová.....	11
Fialová.....	12
Hnedá.....	13
Ružová.....	14
Tyrkysová.....	15
Zlatá.....	16

O k n i h e

Pár jednoduchých básní o veciach farebných. Pár farebných básní o veciach jednoduchých. Veselo o vážnych veciach a na veľkej škále farieb, od čiernej až po zlatú.

Č i e r n a

Uprostred noci limuzína v tuneli,
na asfalte zanecháva stopy pneumatík.
Vypočítať rýchlosť z čiar po gumách Pirelli,
je nad moje sily, nie som matematik.

Vzduchom zasvišťal výstrel do tmy,
havrany zlietli z opadaných stromov.

Zatiaľ čo farár sa pomodlil,
za tých, čo sa nevrátili domov.

Dnes už žiaľ vidia iba to,
čo vidím ja, keď zatvorím oči.
Čo je najväčšie pod lampou,
čo nastane, keď sa všetko skončí.

B i e l a

Hráme sa spolu,
kameň, papier, nožnice.
Za každú výhru,
dám ti pusu na líce.

Na stromy von padá sneh,
zem sa do peria oblieka.
Kým pripravíš porcelán,
pridám viac cukru do mlieka.

Sypeš múku ako vločky,
čo padajú z oblakov.
Pár zrníčok do vianočky,
pár skutočných zázrakov.

Š e d á

Opäť som všetko pokazil,
viem, že pokazím ešte viac.
Ťažký mrak nebo zahalil
a vlci vyjú na mesiac.

Som iba jeden tón v šume,
len pixel na fotke davu.
Ako had plazím sa v prachu,
nezdvihnem k nemu hlavu.

Nie som viac čierny ani biely,
som niečo v strede medzi tým.
Cítim, že do sveta farieb,
asi tak celkom nepatrím.

M o d r á

Cestujem priestorom a časom,
TARDIS mi k tomu netreba.
Sprevádzaný známym hlasom,
zamierim rovno do neba.

Uprostred lúky nezábudiek,
prišiel som o svoje džínsy.
Nehľadám Viagru či liek,
Chcem zahaliť sa čímisi.

Mám tie nohavice rád,
zafarbené umelým indigom.
Aj atramentový fľak,
čo nezišiel ani bielidlom.

Žltá

Prekročme spolu pomyselnú čiaru,
kým svieti slnko na klasy kukuríc.

Kým zhasnú svetlá safety caru,
poutieram ti slzy z líc.

Včely peľ z púpav odnášajú,
z dosahu tvojich bosých nôh.

Slnečnice zrak odvracajú,
lúka je len pre nás dvoch.

Máš na sebe šaty farby narcisov
a tvoje pery chutia citrónom.
Vypestoval som si na nich závislosť,
ľúbim ťa každým atómom.

Červená

Zvodne odhalené šaty,
tanečnice horúceho flamenca,
víria v prítmí tanečného sálu,
podmanivú vôňu ruží.

Zatiaľ čo ja hľadím na semafor
a čakám na lepšiu farbu než je tá hore.

Pijem nápoj bublinkatý,
čo chutí jak višňová pálenka.
Mám povahu hlúpu, nestálu,
po ktorej žena netúži.

Srdce mi pumpuje krv nahor,
a tak som prehliadol stopku na závore.

Z e l e n á

Našiel som štvorlístok vo štvrtok.

Bude to asi znamenie.

Nádej pre nový začiatok.

Odmena za moje snaženie.

Doteraz to bolo iba zúfalé
hádzanie hrachu na stenu z machu.

Pár dúškov Absinthu
a jeho pachuť drží ma v šachu.

Dal som si čaj z neznámych listov,
paprika tvrdí, že sa to stáva.
Už je to jasné, už to viem isto,
nebol to čaj, bola to tráva.

O r a n ž o v á

Nervózne blikajúca smerovka,
v dave holandských fanúšikov.
„Ľudia, praskla mi žiarovka.“
Prosím dvanástich mesiačikov.

Aj keď je asi Halloween,
súdiac podľa tekvice.
Kde sa tu všetci zobrali,
nejde mi do palice.

Odetí v marhuľových kraťasoch,
kráčali všetci, bez výnimky.
Neskôr som pochopil, že to sú
mesiačikovia z mandarínky.

Fialová

Celá obloha je v jednom plameni,
tmavne však, ako slnko zapadá.
Obrysy hôr v UV žiarení
a tvoja krásna záhrada.

Až tam, kde nebo sa dotýka zeme,
tiahnu sa polia levandúl'.
Hviezdna noc od Van Gogha,
stráži ma by som neusnul.

Myslím na kvety v tvojej záhrade,
petúnie, orgován a fialky.
Rozmýšľam, či ma zahreje
svetlo poslednej zápalky.

H n e d á

Jej prsty voňali hlinou
a po jej opálenej pokožke
stekala na zem čokoládová zmrzlina.

Keď to zbadali vrabce,
okamžite zlietli z kríkov
a vrhli sa na roztrúsené omrvinky.

Svojimi orieškovými očami
sledovala ich boj o každé sústo.
Neriešili či je to zmrzlina, či káva.

Ale ich drzosť stúpila natoľko,
že ich odháňala koženou rukavicou,
aby nevošli do jej gaštanových vlasov.

R u ž o v á

Opojení vůňou magnólií,
farbou japonskej čerešne,
ruka v ruke, v harmónii,
vkročíme na námestie.

Figurínam z výkladov,
v svetle neónovej žiarivky,
nevenujem pohľad svoj,
dívam sa ti na krivky.

Nie sú to len tvoje šaty,
či zvodný rúž na perách.
Celá sa mi veľmi páčiš,
nielen to jak vyzeráš.

Tyrkysová

Tvoje oči majú farbu vody,
aká býva v zatopenom lome,
chryzokol, či amazonit,
či niečo neznáme tam hore.

Sú však krajšie než minerál,
než náhrdelník z kameňa.
Radšej by som sa pozeral
do nich než do plameňa.

Vzal by som ťa na tajné miesto,
tam, kde tvoj anjel spáva.
A namiesto láskania,
štekľil ťa perom z páva.

Z l a t á

To, čo je mi najdrahšie,
nie je z farebného kovu.
Tvoje bozky a objatie,
že ťa smiem vidieť znovu.

Viac než prsteň či hodinky,
viac ako lesk náušník,
viac ako každé víťazstvo,
je pre mňa vôňa tvojich líc.

Si pre mňa vzácnym pokladom,
čo anjel dňom i nocou stráži.
Žiadny šperk ani medailón,
tvoju hodnotu nevyváži.